

ת"פ (תל אביב) 52705-08-20 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית משפט השלום בתל-אביב-יפו
ת"פ 52705-08-20 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כבוד השופט הבכיר, שאול אבינור

בעניין: המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד

נגד

הנאשם: פלוני
ע"י ב"כ עו"ד פולינה סורין

גזר דין

א. רקע כללי:

- הנאשם הורשע - על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בתיק העיקרי שבכותרת, וכן על יסוד הודאתו בעובדות כתבי האישום המתוקנים בתיקים המצורפים ת"פ XXXX-08-22 ות"פ XXXX-02-23 - בביצוע עבירות שונות נגד המתלוננת, אשתו לשעבר ואם ילדם המשותף (יליד שנת 2016).
- במועדי ביצוע העבירות מושא התיק העיקרי והתיק המצורף ת"פ XXXX-08-22 עדיין היו הנאשם והמתלוננת נשואים והתגוררו, יחד עם בנם, בדירה בבת ים (להלן - הדירה).
- בכתבי האישום המתוקנים נטען, בעיקרי הדברים, כלהלן:

בתיק העיקרי:

אישום 1:

העובדות:

- ביום 03.10.2019 בשעה 18:57 או בסמוך לכך, בדירה, לאור חששו של הנאשם כי המתלוננת גנבה ממנו כספים וכשהוא תחת השפעת אלכוהול, קילל הנאשם את המתלוננת ואיים עליה באומרו כי אם לא תחזיר לו את הכסף יעשה לה משהו וידקור אותה.
- הוראות החיקוק:

- איומים**, עבירה לפי הוראות סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין).

אישום 2:

העובדות:

· ביום 01.10.2019 בשעה 00:00 או בסמוך לכך, בדירה, כשהוא תחת השפעת אלכוהול, צעק הנאשם וקילל את המתלוננת ורצה שהקטין ישן עמו. המתלוננת לקחה את הקטין ויצאה מהדירה, או אז תקף אותה הנאשם בכך שמשך אותה, בחולצתה, אל הדירה.

הוראות החיקוק:

· **תקיפה סתם (בת זוג)**, עבירה לפי הוראות סעיף 382(ב) לחוק העונשין.

אישום 3:

העובדות:

· ביום 29.09.2019 או בסמוך לכך, בהתכתבות בין הנאשם לבין אחיו, איים הנאשם על המתלוננת בכך שכתב לאחיו כי יפגע בה.

הוראות החיקוק:

· **איומים**, עבירה לפי הוראות סעיף 192 לחוק העונשין.

בתיק המצורף ת"פ 22-08-24644:

העובדות:

· ביום 27.05.2022 בשעה 22:00 או בסמוך לכך, בדירה, בחדרו של הילד בשעה שישן, לאחר שהנאשם שתה אלכוהול ובעקבות ויכוח בינו לבין המתלוננת, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שמשך בשערות ראשה בחוזקה.

· הילד התעורר וביקש מהנאשם לחדול ממעשיו.

הוראות החיקוק:

· **תקיפה סתם (בת זוג)**, עבירה לפי הוראות סעיף 382(ב) לחוק העונשין.

בתיק המצורף ת"פ 23-02-15156:

· במועדים הרלוואנטיים לתיק זה היו הנאשם והמתלוננת גרושים, והמתלוננת התגוררה עם הילד בדירה נפרדת. במסגרת הליך בבית המשפט לענייני משפחה ניתן צו הגנה, שלפי נאסר על הנאשם להיכנס לדירת המתלוננת או להטריד אותה בכל מקום ובכל דרך, לרבות באמצעות הטלפון.

אישום 2:

העובדות:

· מאוחר ליום 17.07.2022, במועד ובשעה שאינם ידועים במדויק למאשימה, הטריד הנאשם את המתלוננת באמצעות שליחת הודעות למכשיר הטלפון שלה, שבהן קילל אותה. בנוסף שלח הנאשם למתלוננת הודעה, בה כתב לה: "זונה אני אתפוס אותך היום פעם נוספת, מבטיח לך נבלה גמורה, תאמיני לי, הפעם לא תהיה רחמנות לא לך ולא למי שיהיה איתך".

הוראות החיקוק:

· **הפרת צו שנועד להגן על אדם**, עבירה לפי הוראות סעיף 287(ב) לחוק העונשין; **אינומים**, עבירה לפי הוראות סעיף 192 לחוק העונשין.

אישום 3:

העובדות:

· ביום 24.08.2022 נשלח לבית המשפט לענייני משפחה מכתב מיחידת הסיוע, המפרט את הסכמות הנאשם והמתלוננת לגבי מפגשי הנאשם עם בנם, אשר קיבל תוקף של החלטה.

· ביום 08.10.2022 בשעה 19:30 או בסמוך לכך הגיע הנאשם בסמיכות לדירת המתלוננת, פגש בה ודרש ממנה לראות את הקטין - למרות שלא מדובר ביום מפגש מוסכם. בהמשך אותו יום, בשעה 23:00 לערך, הגיע הנאשם לגינה הסמוכה לדירת המתלוננת, בה היא שהתה. הנאשם ניסה להתקרב למתלוננת אך הורחק מהמקום, קילל אותה וברח.

הוראות החיקוק:

· **הפרת צו שנועד להגן על אדם**, עבירה לפי הוראות סעיף 287(ב) לחוק העונשין.

4. במסגרת הדיונים המקדמיים לפני הגיעו הצדדים להסדר טיעון, דיוני בעיקרו, שנערך במספר שלבים. בתחילה הוגש כתב אישום מתוקן בתיק העיקרי בלבד, והצדדים עתרו במשותף לקבלת תסקיר שירות המבחן. המאשימה הודיעה כי ככל שיתקבל תסקיר חיובי היא תסכים לענישה בהתאם להמלצותיו, תוך בקשה לבחון את אפשרות שילוב הנאשם בהליכי טיפול בעניין צריכת אלכוהול (בפרוטוקול, עמ' 4). בהמשך הדרך צורף כתב האישום המתוקן בת"פ XXXX-08-22 (שם, עמ' 11) ולאחר מכן כתב האישום המתוקן בת"פ XXXX-02-23 (שם, עמ' 22).

5. הנאשם הודה בעובדות כתבי האישום המתוקנים בכל התיקים (דהיינו בתיק העיקרי ובשני התיקים המצורפים) והורשע, על יסוד הודאתו, בכל העבירות בהן הואשם כמפורט בפסקה 3 דלעיל. יש לציין כי במסגרת תיקון כתבי האישום נערכו תיקונים מהותיים, שהתבטאו בהשמטת עובדות נטענות נוספות וכן הוראות חיקוק. בית המשפט נעתר לבקשת הצדדים והורה על עריכת תסקיר שירות המבחן.

ב. עיקר תסקירי שירות המבחן וחוות דעת הממונה:

6. תסקיר שירות המבחן (מיום 11.09.2022) מפרט בהרחבה את נסיבותיו האישיות של הנאשם,

יליד שנת 1975 (בן 50 שנה כיום). כאן רק יצוין כי הנאשם גרוש בשנית וכאמור אב לילד קטן מנישואיו למתלוננת, בנוסף לילד בגיר מנישואיו הראשונים. הנאשם עלה ארצה בשנת 1999, עם אשתו הראשונה וילדם המשותף. מאז עלייתו ארצה מועסק הנאשם בעבודה קבועה, בתחום התקנת מראות ומקלחות.

7. הנאשם התקשה להרחיב בתיאור נסיבותיו המשפחתיות והאישיות. בהקשר למתלוננת תיאר מערכת יחסים טובה, שהתדרדרה לאחרונה כאשר נודע לו שהיא מנהלת מערכת יחסים זוגית מחוץ לנישואין. אשר לצריכת אלכוהול ציין הנאשם כי הוא שותה אלכוהול מאז גיל 27, אך לטענתו בתדירות נמוכה ובאופן מבוקר. הנאשם אף שלל צריכת אלכוהול בעת ביצוע העבירות (מושא התיק העיקרי) ואף טען שלא התנהג באופן אלים או תוקפני. הנאשם שלל התמכרות, או צורך לטיפול בה, ובדיקת שתן שמסר נמצא נקייה משרידי סמים.

8. המתלוננת מסרה לשירות המבחן כי בשנים הראשונות לנישואיה לנאשם התקיים ביניהם קשר תקין, אך לאחר הולדת הבן חלה התדרדרות מתמשכת שבאה לידי ביטוי בצריכת אלכוהול מופרזת ובהימורים, שאף הובילו לחובות, כאשר להערכתה התמכרות לאלכוהול עמדה ביסוד התנהלותו התוקפנית. הנאשם התקשה למלא את תפקידיו במסגרת המשפחתית ונעדר מהבית לתקופות ממושכות. המתלוננת מסרה עוד כי הנאשם גילה קנאה כלפיה, ללא בסיס, אשר אף החרפה לאחר הגירושין. עם זאת, המתלוננת ציינה כי כיום אינה חוששת מהנאשם ואף הביעה חשש מכך שיוטל עליו עונש של מאסר בפועל, אשר ימנע ממנו לעמוד בתשלום הלוואה שנטלו.

9. שירות המבחן התרשם כי הנאשם הוא אדם שלאורך חייו השקיע מאמצים לשמור על תפקוד תקין במישור התעסוקתי. עם זאת, בהיעדר גורמי תמיכה בארץ החל הנאשם להתמודד עם קשיים רגשיים והתקשה למלא את תפקידיו במישור הזוגי, ההורי והמשפחתי. הנאשם מתקשה בוויסות עצמי, אינו מגלה הכרה לבעייתיות שבמצבו ושולל נזקקות טיפולית. בנסיבות אלה, וכאשר להערכת שירות המבחן נדרש במקרה זה מענה טיפולי, לא היה בידי השירות לבוא בהמלצה טיפולית-שיקומית בעניינו של הנאשם.

10. בין לבין השתלב הנאשם בטיפול לגמילה מאלכוהול, במסגרת מרכז פרטי בראשון לציון, ועל רקע זה ביקשה ההגנה עריכת תסקיר משלים. נוכח החשיבות שיוחסה בתסקיר להיבט הטיפול בתחום האלכוהול נעתרתי לבקשה זו (בפרוטוקול, עמ' 7). עם זאת, התמונה שעלתה מהתסקיר המשלים (מיום 21.21.2022) לא היתה חיובית. שירות המבחן ציין כי הנאשם אמנם הציג אישור אודות גמילה פיזית מאלכוהול וטען כי נמנע משימוש בו. ואולם, להערכת שירות המבחן הנאשם עדיין נדרש להליך טיפולי ייעודי בתחום ההתמכרויות, אך הנאשם שלל נזקקות כאמור תוך שהוסיף כי עבודתו האינטנסיבית לא מותירה לו פנאי לכך.

11. בשיחה עדכנית עם המתלוננת שיתפה זו כי הנאשם ממשיך להתנהג כלפיה באופן בעייתי, ואף התנהג באופן תוקפני בבית הספר של הבן, כשהוא בגילופין. עם זאת המתלוננת חזרה על עמדתה שלפיה אינה חוששת מפניו של הנאשם. בשורה התחתונה העריך שירות המבחן כי על אף הגמילה הפיזית שעבר הנאשם באשפוזית קיימת נזקקות טיפולית מובהקת במצבו, בתחום ההתמכרויות. לפיכך, נוכח עמדת הנאשם - שכאמור שלל נזקקות טיפולית - שב שירות המבחן ונמנע מליתן המלצה בעניינו.

12. בדיון שנערך לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן צירף הנאשם את ת"פ XXXX-08-22 והמאשימה ביקשת את דחיית מועד הטיעונים לעונש. בנסיבות אלה, וכאשר הסניגורית הציגה מסמכים המלמדים על התדרדרות במצבו הבריאותי של הנאשם הוריתי על הכנת תסקיר משלים נוסף (בפרוטוקול, עמ' 11). בתסקיר המשלים הנוסף (מיום 23.05.2023) צוין כי הנאשם טען שבאותה העת הוא נמנע משימוש באלכוהול בשל ההתדרדרות במצבו הבריאותי. הנאשם הציג לשירות המבחן אישור על ניתוח להסרת גידול סרטני בריאותו, שעבר באופן תקין תוך המלצה להמשך מעקב רפואי. עם זאת, הנאשם טען כי הוא משקיע את כוחותיו בהחלמה וחזר ושלל נזקקות טיפולית.

13. שירות המבחן חזר על התרשמותו כי קיימת נזקקות טיפולית במצבו של הנאשם, בתחום האלכוהול, אך הנאשם אינו מחובר לבעייתיות שבמצבו ומשכך שולל צורך בטיפול. שירות המבחן שב וציין את ההיבטים החיוביים - דהיינו מאמצי הנאשם לשמור על יציבות בתחום התעסוקה ודיווחי המתלוננת שלפיהם בחודשים האחרונים חלה רגיעה ביחסיהם - אך נוכח עמדת הנאשם ברובד הטיפול חזר שירות המבחן וציין כי אין בידו לבוא בהמלצה טיפולית-שיקומית בעניינו של הנאשם.

14. לאחר קבלת התסקיר האמור הוריתי על עריכת חוות של הממונה על עבודות השירות (בפרוטוקול, עמ' 13). בחוות הדעת הראשונה שהתקבלה (מיום 16.07.2023) לא נמצא לנאשם מקום השמה בשל חוות דעת רופא, בה צוין כי הנאשם עבר ניתוח כריתה חלקית בריאות ויש חשד לגרורות. עוד הודגש, בחוות דעת הממונה, כי הנאשם עצמו טען שלא יוכל לעמוד פיזית בתנאים הנדרשים בעבודות שירות. בדיון שנערך לאחר מכן הסכימה המאשימה לבקשת ההגנה לדחייה, על מנת לאפשר מיצוי ההליך האבחוני נוכח בדיקה רפואית נוספת שערך הנאשם (בפרוטוקול, עמ' 15).

15. ההגנה ביקשה לקבל חוות דעת נוספת של הממונה על עבודות השירות, אך גם בחוות דעת זו (מיום 06.05.2024) לא נמצא לנאשם מקום השמה. בחוות הדעת צוין, **ראשית**, כי לצורך השלמת חוות הדעת הרפואית נדרש מידע רפואי נוסף, לרבות הערכה של אונקולוג; **ושנית**, שהנאשם עצמו חזר וטען כי אינו יכול לבצע עבודות שירות בשל הצורך שלו להתפרנס וכן בשל הקושי לעבוד במאמץ פיזי. בנסיבות אלה - נוכח אי הסכמת הנאשם לעבוד בשעות הנדרשות באופן קבוע ורציף - לא נמצא, כאמור, מקום השמה לנאשם.

16. יוטעם, כי לנאשם ניתנה הזדמנות נוספת להתייצב אצל הממונה, עם כל המסמכים הרפואיים העדכניים, אך הלה התייצב כשהוא בגילופין ("כשזו אינה הפעם הראשונה") ולא ניתן היה לבצע את הריאיון (ר' בבקשה מס' 19). בנוסף, הנאשם לא התייצב לדיון בבית המשפט ונדרשה הוצאת צו הבאה נגדו (בפרוטוקול, עמ' 21). ההגנה שוב עתרה לדחיות, על מנת לאפשר לנאשם להמציא תיעוד רפואי עדכני (שם, עמ' 23), והמאשימה אף הסכימה לעתירת ההגנה לבחינת אפשרות שילוב הנאשם בבית המשפט הקהילתי (שם, עמ' 27). ואולם, בבדיקת ההתאמה לבית המשפט הקהילתי (מיום 06.05.2025) לא נמצא הנאשם מתאים להליך, משום שאינו מכיר בבעייתיות שבהתנהלותו, מתקשה לקבל אחריות על מעשיו ואינו מבין את הצורך בטיפול.

ג. עיקר הראיות והטיעונים לקביעת העונש:

עמוד 5

17. ב"כ המאשימה לא הגיש ראיות לקביעת העונש. בטיעונו לעונש עמד ב"כ המאשימה על עובדות כתבי האישום המתוקנים (בתיק העיקרי ובשני התיקים המצורפים) ועל חומרתן. ב"כ המאשימה הדגיש כי גם לאחר התיקונים שנערכו בכתבי האישום, הם מגלים מסכת של אלימות כלפי המתלוננת, שבמסגרתה חזר הנאשם ואיים על המתלוננת כי יפגע בה, פעם אחר פעם.

18. ב"כ המאשימה עמד על חומרתן של עבירות האלימות במשפחה ועל הערכים החברתיים הנפגעים כתולדה מביצוען, ובהם הפגיעה בהגנה על זכותה של המתלוננת לשלמות גופה, שלווה נפשה וביטחונה. עוד הדגיש ב"כ המאשימה את חשיבות ההרתעה והעברת המסר במקרים כגון דא. ב"כ המאשימה עתר לקביעת שלושה מתחמי עונש הולם נפרדים כלהלן: בתיק העיקרי, למתחם שבין שישה חודשי מאסר בפועל לבין 15 חודשי מאסר בפועל; בתיק המצורף ת"פ XXXXX-08-22, למתחם שבין מספר חודשי מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר בפועל; ובתיק המצורף ת"פ XXXXX-02-23, למתחם שבין מספר חודשי מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, לבין 10 חודשי מאסר בפועל.

19. אשר למדיניות הענישה הנהוגה הפנה ב"כ המאשימה למספר אסמכתאות, הגם שרובן ישנות- יחסית. בין השאר הפנה התובע לת"פ (שלום נתניה) 40202-11-18 **מדינת ישראל נ' בלאי** (26.05.2019). באותו מקרה דובר בשני אירועים של איומים חמורים ונקבע מתחם עונש הולם שבין שלושה חודשי מאסר בפועל לבין 15 חודשי מאסר בפועל. עוד הפנה לרע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (02.05.2016), מקרה בו, בעבירה של תקיפה סתם של בת זוג (בנסיבות חמורות מהתקיפות בעניינו), נקבע מתחם העונש ההולם שבין מאסר בפועל קצר, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, לבין 14 חודשי מאסר בפועל, וכן לעפ"ג (מחוזי-ים) 7820-01-21 פלוני נ' מדינת ישראל (11.05.2021) (הגם ששם דובר בהסדר טווה).

20. לעניין גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחמי העונש ההולמים עמד ב"כ המאשימה על ההיבטים השליליים העולים מתסקירי שירות המבחן, ובמיוחד אי ההכרה של הנאשם בבעייתיות שבמצבו וחוסר נכונותו לטפל בעצמו. בנסיבות אלה - והגם שהתובע ער לנסיבות הקולה: העדר העבר הפלילי, ההודאה בעובדות כתבי האישום וכן עמדת המתלוננת (כאמור בתסקיר האחרון) - עתר ב"כ המאשימה לענישה ברף העליון של השליש התחתון במתחמי העונש ההולמים; ובאופן קונקרטי לענישה שתכלול 13 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, פיצויים למתלוננת והתחייבות.

21. ב"כ הנאשם, מצידה, הגישה כראיות לקביעת העונש כמה מסמכים רפואיים (הוגשו סומנו ס/1). יוטעם, כי על אף שכאמור ניתנו להגנה דחיות חוזרות להמצאת מסמכים רפואיים עדכניים, המסמכים שהוגשו בסופו של דבר הם מהשנה שעברה ואינם עדכניים. כעולה ממסמכים אלה, הנאשם עבר בזמנו ניתוח כריתה חלקית בריאות, להסרת גידול סרטני. מצבו של הנאשם לאחר הניתוח היה תקין, אלא שבהמשך הדרך עלה חשד לקיומן של גרורות. הנאשם גם חזר והתלונן על כאבים חמורים בברכיים. יוער כי לפי המסמכים הנ"ל, הנאשם הגיע למרפאה יותר מפעם אחת עם ריח חריג של אלכוהול (ר' הרשומה מיום 30.10.2024).

22. בטיעוניה לעונש התמקדה הסניגורית בחלוק הזמן מאז ביצוע העבירות ובנסיבותיו הרפואיות הקשות של הנאשם. אשר לחלוק הזמן הדגישה הסניגורית, במיוחד, את הרגיעה שחלה ביחסי

הנאשם והמתלוננת כעולה מתסקיר שירות המבחן האחרון. יתר על כן, המתלוננת אף מסייעת כיום לנאשם בענייניו הרפואיים וכן במפגשים עם הבן, גם מעבר להסדרי הראייה. הסניגורית טענה עוד כי מצבו הרפואי של הנאשם הולך ומתדרדר, והוא אף נאלץ לאחרונה להפסיק לעבוד. הסניגורית אמנם ערה לכך שבחווית דעת הממונה צוין סירובו-למעשה של הנאשם לבצע עבודות שירות, אך לשיטתה כיוון שהנאשם נאלץ להפסיק לעבוד לפרנסתו הוא בכל מקרה יתקשה מאוד לבצע עבודות שירות.

23. בנסיבות אלה - וכאשר מדובר בענישה שהיא בכל מקרה בטווח עבודות השירות - עתרה הסניגורית לחריגה ממתחם העונש ההולם לכך קולה משיקולי צדק, לרקע מצבו הבריאותי הקשה של הנאשם, ולהסתפקות בענישה צופה פני עתיד בצירוף של"צ בהיקף שעות מתון, שהנאשם יוכל לעמוד בו. לשיטת הסניגורית, לשלוח את הנאשם למאסר בפועל רק משום שאינו יכול לבצע עבודות שירות - זו דרך ענישה חמורה ולא מידתית, בפרט כאשר באופן מעשי שירות בתי הסוהר לא יוכל לדאוג לביצוע הבדיקות השוטפות להן נדרש הנאשם.

24. בהקשר לעתירתה זו הפנתה הסניגורית בהרחבה לפסיקה, שבמסגרתה יושמה האפשרות לחריגה לכך קולה ממתחם העונש ההולם בשל מצב בריאותי קשה, לרבות ת"פ (שלום ת"א) 8269-05-20 **מדינת ישראל נ' ארנוס** (01.07.2024). ואולם, באותו המקרה דובר במצב בריאותי קשה בהרבה ממצבו של הנאשם דנא, שכן דובר בעניינו של נאשם אשר אושפז במצב סיעודי כרוני. גם במקרים הנוספים אליהם הפנתה הסניגורית דובר בנסיבות רפואיות חמורות יותר.

25. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, אמר: **"אני בנאדם חולה. לא מרגיש טוב באמת, על הפנים. גם חתכו לי ריאה. גם ברכיים. הכל. עכשיו אני לא עובד, לא יכול..."** (בפרוטוקול, עמ' 34 שורה 3 ואילך).

ד. קביעת מתחם העונש ההולם:

26. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לכל "אירוע עברייני" שבגינו הורשע הנאשם. בענייננו מדובר אמנם בשלושה כתבי אישום, כאשר העבירות מושא התיק העיקרי גם נעברו בהפרש זמנים משמעותי מהעבירות מושא כתבי האישום המצורפים. עם זאת, בכל התיקים מדובר בעבירות שנעברו כלפי המתלוננת, לרקע התדרדרות היחסים בין הנאשם לבינה, ועל כן ניתן לראות בהן - ולו גם מתוך גישה מקלה - כעבירות שנעברו מתוך תכנית עבריינית אחת ושעל כן מהוות אירוע עברייני אחד.

27. אשר למתחם העונש ההולם לאירוע אחד זה, קביעתו תיעשה בהתאם לעיקרון ההלימה. בהקשר זה יתחשב בית המשפט, בין השאר, בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות; לרבות אלה המנויות בהוראות סעיף 40ט לחוק העונשין.

28. לעניין הערכים החברתיים שנפגעו כתולדה מביצוע העבירות, מקובל עליו טיעון ב"כ המאשימה, וכידוע הפסיקה חוזרת ומדגישה את חומרתן של עבירות האלימות במשפחה. בנוסף יש לציין את הפגיעה בערך ההגנה על שלטון החוק, הנגרמת בשל הפרת הוראותיהם של צווים שיפוטיים. עוד יש לציין כי מדובר, במקרה זה, בהצטברות של עבירות לאורך תקופה, ובכך חומרה נוספת.

עם זאת, מנגד יש להתחשב בכך שעבירות התקיפה הן ברף חומרה שאינו גבוה, והאיומים מושא התיק העיקרי הם ברף חומרה נמוך יחסית, כאשר האיומים באישום 3 אף הושמעו באזני אחיו של הנאשם (ולא באזני המתלוננת).

29. אשר למדיניות הענישה הנהוגה, כפי שעולה אף מהפסיקה אליה הפנה כאמור ב"כ המאשימה, הרף התחתון של מתחם העונש ההולם בהצטברות עבירות כגון דא אמנם נקבע כרגיל למאסר בפועל, אך לתקופות קצרות לנשיאה בדרך של עבודות שירות. בהקשר זה ניתן ללמוד גם מגזר הדין בת"פ (שלום ת"א) 37364-05-20 **מדינת ישראל נ' פלוני** (11.10.2021) והאסמכתאות שם.

30. אני קובע אפוא את מתחם העונש ההולם במקרה זה בין 3 חודשי מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, לבין 15 חודשי מאסר בפועל.

ה. גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

31. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה, תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות. האפשרות לחריגה לכף קולה ממתחם העונש ההולם היא מצומצמת מאוד ובהתאם להוראות סעיף 40ד לחוק העונשין מוגבלת לשיקולי שיקום, אשר אינם מתקיימים במקרה זה כעולה מתסקירי שירות המבחן.

32. אכן, כטיעון ההגנה, הפסיקה הכירה באפשרות לחריגה לכף קולה ממתחם העונש ההולם גם בשל שיקולי צדק שיסודם במצב רפואי קשה ביותר, במסגרת ע"פ 4456/14 **קלנר נ' מדינת ישראל** (29.12.2015) (המכונה "הלכת **לופוליאנסקי**"). עם זאת, כפי שגם הובהר בפסיקה מאוחרת יותר, מדובר בחריג צר ומתחם היטב, שעל פני הדברים עניינו של הנאשם אינו נכנס בגדרו. לא זו בלבד שאין לפני כל אינדיקציה לכך שלנאשם נשקפת סכנת חיים בשל כניסתו לכלא, אלא שגם לא מדובר בנאשם שנמצא במצב סיעודי (ועתירת ההגנה היא כאמור להסתפקות בשל"צ).

33. התייעוד הרפואי שהוצג לפניי - על אף שכאמור ניתנו דחיות לצורך איסוף תיעוד עדכני - הוא ישן יחסית ואין בו כדי להצביע על מצב רפואי קיצוני בו נתון הנאשם כיום. אכן, מצבו הרפואי של הנאשם אינו פשוט כלל ועיקר - כפי שתואר בהרחבה לעיל - אך אין די בכך, וכאן המקום להפנות גם להתייחסות הרופאה בחוות דעת הממונה השנייה, בה צוין הצורך בהשלמת התייעוד הרפואי (ר' בפסקה 15 דלעיל).

34. יתר על כן, גם מבחינת היבטי צדק אין מדובר במקרה המחייב או מצדיק חריגה יוצאת דופן לכף קולה ממתחם העונש ההולם. עסקינן בנאשם שניתנו לו הזדמנויות שונות, באופן חוזר ונשנה: שלוש פעמים בפני שירות המבחן, שלוש פעמים לפני הממונה על עבודות השירות ואף בהזדמנות נוספת - בהסכמת המאשימה - בהפניה לבחינת התאמה לבית המשפט הקהילתי. דא עקא, שהנאשם דחה את היד שהושטה לו, שוב ושוב, סירב להכיר בבעיית ההתמכרות לאלכוהול שבמצבו ואף הופיע אצל הממונה (וכמסתבר גם בבדיקות רפואיות) כשנוסף ממנו ריח של אלכוהול. בנוסף, הנאשם מצידו לא זו בלבד שלא עשה מאמצים להשתלבות בעבודות שירות, אלא שחזר וטען בפני הממונה כי אינו יכול להשתלב בהן בשל צרכי פרנסתו.

35. הנה כי כן, מדובר במקרה בו לפי דין יש לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם; וזאת כאמור תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות. בהקשר זה מתקיימות בעניינו של הנאשם מספר נסיבות קולה. מדובר כאמור בנאשם בן 50 שנה, ללא כל הרשעות קודמות, שהודה בעובדות כתבי אישום המתוקנים, תוך צירוף שני תיקים. בנוסף, מצבו הרפואי של הנאשם הוא כאמור מורכב, ולפי טיעון ההגנה לאחרונה הוא הפסיק לעבוד.

36. עוד יש להתחשב כאן בעובדה שמדובר במקרה בו מבחינה עקרונית ניתן היה להשית את רכיב המאסר בפועל לנשיאה בדרך של עבודות שירות. אמנם, בהתאם להוראות חוק העונשין (בסעיף 51ב(א)), עבודות שירות אינן אלא דרך לנשיאת עונש של מאסר בפועל ועל כן מבחינה משפטית אין הבדל בין מאסר בפועל (לנשיאה מאחורי סורג ובריח) לבין מאסר בפועל (לנשיאה בעבודות שירות) ולמעשה מתקיימת שקילות ביניהם (השוו רע"ב 10509/06 פרידמן נ' שירות בתי הסוהר (04.02.2007), בפסקה 4 להחלטה).

37. עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך כי בפועל, הלכה למעשה, עונש של מאסר לנשיאה בבית סוהר הוא קשה לנשיאה מעונש כאמור בדרך של עבודות שירות; וכך הוא אף נתפס בעיני הנאשמים ובעיני הציבור בכלל. לפיכך, בעת גזירת עונשו של נאשם בתוך מתחם העונש ההולם ראוי ליתן משקל מסוים לכך קולה לעובדה שהנאשם נפסל מנשיאת עונש המאסר בדרך של עבודות שירות (ר' ת"פ (שלום ת"א) 50203-09-23 מדינת ישראל נ' כדורי (07.10.2024) והאסמכתאות שם; ת"פ (שלום ראשל"צ) 14236-12-21 מדינת ישראל נ' שעשע (20.07.2022)). בהתחשב בכך - כמו גם ביתר נסיבות הקולה שפורטו לעיל - יש אפוא לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם.

38. לבסוף, נוכח מהות העבירות - כמו גם ריבוי והתמשכותן - יש לפסוק פיצויים לטובת המתלוננת, כעתירת המאשימה. עם זאת, בשל העובדה שנגזר בזה עונש של מאסר בפועל על הנאשם, וכן מצבו הרפואי של הנאשם המקשה על פרנסתו, יש לנהוג במתינות רבה ברכיב ענישה זה.

ו. סוף דבר:

39. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכך חומרה ולכך קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) 3 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שירות בתי הסוהר (בתיק העיקרי ובתיקים המצורפים).

על הנאשם להתייצב לנשיאת עונשו בבית המעצר ניצן, או במקום אחר שייקבע שירות בתי הסוהר, ביום 01.09.2025 עד השעה 10:00.

ב"כ הנאשם תתאם את הכניסה למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, על מנת להבטיח עריכת "מיון מוקדם" לנאשם אשר יקל על קליטתו בבית הסוהר.

(ב) מאסר על תנאי למשך 5 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר, עבירה מהעבירות בהן הורשע.

(ג) פיצויים למתלוננת, עדת תביעה מס' 2 בתיק העיקרי, בסך של 1,000 ₪.

הפיצויים ישולמו בשני תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.10.2025 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה והנאשם לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הפיצויים לפירעון מידי.

באחריות ב"כ המאשימה להגיש הודעה למזכירות בית המשפט בדבר פרטי המתלוננת, לצורך העברת הפיצויים.

ככל שנותר בתיק בית המשפט - או בתיקים קשורים - פיקדון שהופקד מטעם הנאשם, בהסכמת ההגנה יקוזז הפיקדון לתשלום הפיצויים, כאשר הנאשם ידרש לשלם רק את יתרת הסכום שתיוותר. ככל שתיוותר יתרת פיקדון היא תושב לנאשם או למי מטעמו, וזאת בהיעדר עיקול או מניעה אחרת על פי דין להשבת הפיקדון.

ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תמציא גזר דין זה לשירות המבחן.

ניתן היום, י"ב תמוז תשפ"ה, 08 יולי 2025, במעמד הצדדים.